

الگوی نوین انتقال دانش

علیرضا نجاتی

مهدی ذیپاپی

اجتماعی، فعالیت در زمینه آموزش مبتنی بر رایانه نیز آغاز شد.

مروري بر آموزش الکترونیکی

آموزش الکترونیکی به مجموعه ای وسیعی از نرم افزارهای کاربردی و روش‌های آموزشی مبتنی بر فناوری گفته می‌شود که شامل آموزش‌های برپایه رایانه، وب، اینترنت و همچنین کلاس‌ها و دانشگاههای مجازی و... است.

در آموزش از راه دور، ارتباطات به صورت مکاتبه‌ای هدایت می‌شود، در حالی که در آموزش الکترونیکی، آموزش از راه دور به صورت چندرسانه‌ای و با امکانات

- ارتباط متعابی آرane می کردد.
 - برخی از مزایای آموزش الکترونیکی عبارتند از:
 - سهولت دسترسی به منابع آموزشی؛
 - کاهش زمان و هزینه رفت و آمد برای دانشجویان؛
 - حق انتخاب دانشجویان در تعیین دوره های آموزشی؛
 - امکان ثبت فعالیتها و پیگیری پیشرفت دانشجویان توسط استاد؛

بسیاری از دانشگاهها نیز به تأثیر استفاده از تلویزیون جلب گردید.

در دهه ۱۹۹۰ در بسیاری از کشورهای پیشرفت‌های صنعتی، حتی مدارس ابتدایی هم به امکانات رایانه‌ای مناسب مجهز شدند. هرچند کشورهای اروپایی و آمریکایی در ابتدای کار با هوشیاری و دید و سیعتری با اینترنت برخوردار نبودند و سرعت توسعه اینترنت در این کشورها بسیار پیشتر از کشورهای آسیایی است. ولی آسیانیز در سال ۱۹۹۹ با امکانات و توانایی‌های اینترنت پیشتر آشنا شد و در پی توسعه کاربردهای اینترنت در این قاره برابر آمد.

تاریخچه آموزش الکترونیکی در ایران به زمان بهره‌گیری از ابزارهای کمک آموزشی سمعی - بصری شامل نمایش اسلامید و فیلم‌های آموزشی در کلاس درس باز می‌گردد. پس از آن تلویزیون به عنوان یک رسانه آموزشی موردن توجه قرار گرفته است و تلویزیون آموزشی ملی ایران رسماً به امر آموزش همگانی از طریق این رسانه در سراسر کشور پرداخت. پس از ورود صنعت رایانه به ایران و رشد و نفوذ رایانه‌های شخصی، در میان اقشار مختلف فن هنگام،

٤٥٣

آموزش الکترونیکی (E-LEARNING) شامل تمامی آموزش‌هایی است که با استفاده از ابزارهای الکترونیکی اعم از صوتی، تصویری، ریاضی‌ای، شبکه‌ای و... انجام می‌شود.

آموزش غیرحضوری، با آموزش مکاتبه ای در دهه اول سال ۱۷۰۰ میلادی آغاز شده است. هنوز هم در نقاط مختلف دنیا از جمله در ایران از این شیوه آموزشی برای تحصیل و یادگیری، استفاده می شود. روشهای بهره گیری از آموزش غیرحضوری مبتنی بر فناوری به اوایل دهه ۱۹۰۰ میلادی باز می گردد.

راه اندازی و تجربه چند برنامه آموزش تلویزیونی در اوایل دهه ۱۹۶۰، به تاسیس ایستگاههای جدید تلویزیون آموزشی و استفاده بسیاری از مدارس از سیستم تلویزیون مدار بسته در امر آموزش، منجر شد. تا سال ۱۹۷۲ تعداد ایستگاههای تلویزیونی برای آموزش در امریکا به ۲۳۳ ایستگاه رسید و دانشگاههای اوهایو، تگزاس و مریلند، نخستین دانشگاههایی بودند که موفق شدند باراه اندازی یک شبکه تلویزیونی، تمامی دانشجویان را تحت پوشش قرار دهند و توجه

IEEE از دیگر سازمانهایی است که استانداردسازی آموزش الکترونیکی را در ۵ مقوله موارد عمومی، موارد مربوط به یادگیری، محتوی، دیتا و متادیتا و همچنین SCORM مدیریت و کاربردها انجام می‌دهد.

DUBLIN CORE , ADL IMS موسسات دیگر از جمله سازمانهای استانداردسازی آموزش الکترونیکی هستند.

عملیاتی کردن آموزش الکترونیکی: قبل از هر گونه پیشنهادی در جهت پیاده‌سازی برنامه‌های مبتنی بر آموزش الکترونیکی به یک موسسه، ارائه یک خط مشی واحد و همگرا ضروری به نظر می‌رسد.

نیازهای یادگیرنده، نیازهای مربوط به ایجاد و ارائه آموزش الکترونیکی و نیازهای سازمان یافته که شامل راه حل ایجاد مدل‌های تجاری در آموزش است، از جمله مواردی است که در عملیاتی کردن آموزش الکترونیکی باید در نظر گرفته شود.

دو رویکرد کلی به آموزش و یادگیری: همزمان و همراه با تحولات و تغییرات وسیعی که در جهان به وجود آمده است، رویکردها و دیدگاه‌های اندیشمندان نسبت به آموزش و یادگیری نیز تحولاتی داشته است. اگر پژوهیرم که روش و مدل آموزشی مورد استفاده در مراکز آموزشی متاثر از فرهنگ و روابط اجتماعی و فناوری زمان است، در آن صورت می‌توان گفت که تا قبل از عصر اطلاعات یک کونه مبانی نظری تغذیه کننده مدل آموزشی بوده است و اکنون که وارد عصر اطلاعات و جامعه اطلاعات - محور شده ایم این مبانی نظری تغییر کرده اند و لذانمود آن در روشهای

**در این عصر
یکی از مهمترین نهادهای اجتماعی
که دستخوش
تغییرات و سیع خواهد شد
نهاد آموزش و یادگیری
در سطح عمومی و عالی است.**

- اجازه تهیه و آماده سازی مدل‌های مختلف آموزشی توسط استادان؛
 - امکان دسترسی شباهه روزی.
- آموزش الکترونیکی با وجود مزایای فراوان، دارای محدودیتهایی نظیر دسترسی دانشجویان و استادان به رایانه و خدمات جانبی آن، کم بودن پهنهای باند در ارسال چند رسانه مطلب آموزشی و هزینه اولیه نسبتاً بالای آن است.

روشها و ابزارهای آموزش الکترونیکی: با ایجاد و توسعه شبکه‌های ارتباطی، تحولات شگرفی در آموزش الکترونیکی بوجود آمده است.

تلوزیون آموزشی دو طرفه با ارائه تک درس، ارائه دروس اختصاصی یک موسسه آموزشی و ارائه تمامی دروس یک نیمسال تحصیلی، برنامه‌های خود را ارائه می‌دهد. ویدئو کنفرانس تعاملی از دیگر روشهای ارائه آموزش الکترونیکی است که قابلیت‌هایی نظیر استفاده از وسائل کمک آموزشی، برقراری ارتباط با منحصربه‌یان و ارتباط زنده دانش آموزان و معلمان با یکدیگر را فراهم می‌سازد.

آموزش مبتنی بر رایانه، روشی نو در آموزش الکترونیکی است که در چهار دسته بندي کلی شامل یاری جستن از رایانه در آموزش (CAI)، مدیریت آموزش با استفاده از رایانه (CMI)، رایانه به عنوان وسیله ارتباطی (CMC) و محیط چند رسانه‌ای با استفاده از رایانه قرار می‌گیرد.

مدیریت در آموزش الکترونیکی: ضرورت طراحی و ایجاد سیستم‌های مدیریت آموزشی با توسعه این صنعت بیش از پیش احساس می‌گردد. سیستم مدیریت آموزشی قدرتمند و فراگیر، مدیریت اجرایی برنامه‌های آموزشی را در درون یک سازمان تسهیل کرده و به کارکنان و آموزش گیرندگان کمک می‌کند تا پیشرفت آموزشی خود را ارزیابی کرده و برای گامهای بعدی یادگیری خود، برنامه ریزی کنند. از دیگر قابلیت‌های یک سیستم مدیریت آموزشی خوب، امکان استفاده مجدد از اطلاعات و مطالب آموزشی است.

استانداردسازی در آموزش الکترونیکی: استانداردسازی محصولات هر صنعت، استفاده بهینه و فراگیر این محصولات را

رویکرد جدید	رویکرد سنتی
اجتماعی	فردی
همکاری و مشارکت	رقابت
مدیریت اطلاعات و حفظ مطالب	ذخیره سازی اطلاعات و حفظ مطالب
یک گروه: جامعه فراگیران	دو گروه، مجزا: دانا و نادان
فعال (همانند نوار خالی که باید	فرایگران
روی آن ضبط کرد) و وابسته به معلم تجربیات و دانش) و مستقل	روابط مدرس و فراگیران
نامحدود و متنوع	محتوای تدريس
کیفی	یادگیری

جدول ۱- فرآیند آموزش و یادگیری

فراگیران هر زمان که بخواهند می‌توانند وارد کلاس شده و تا هر زمان که لازم باشد کلاس را ادامه دهند. همچنین محدودیت تعداد پذیرش دانشجو با وجود دانشگاههای مجازی از بین رفته و با همه این موارد هزینه‌ی نگهداری و اداره دانشگاههای مجازی بسیار کمتر از دانشگاههای کلاسیک است. به طور خلاصه می‌توان گفت که دانشگاههای مجازی محدودیتها زیر را که در دانشگاههای کلاسیک اجتناب ناپذیر هستند، از بین برده اند:

- محدودیتها فیزیکی (ساخته‌تائی، فاصله‌ای، ...);

- محدودیتها زمانی (در هر ساعت و هر موقع از شبانه روز می‌توان وارد کلاس شد، آموزش مادام العمر می‌توان داشت)
- محدودیتها تعداد پذیرش دانشجو؛
- محدودیتها کلاسیک درس و مقطع؛
- محدودیتها هزینه‌ای.

افزون بر این موارد، یادگیری الکترونیکی در دانشگاههای مجازی بسیاری از (اگر نه تمام) ویژگیهای رویکرد جدید به آموزش و یادگیری را داراست. به لحاظ ضرورت تعامل بین مدرس و فراگیر و بین فراگیران از جنبه انجام تکالیف مشترک و مشارکت در بحثهای گروهی و ابراز نظر نسبت به مسائل طرح شده، اصولاً یادگیری به صورت اجتماعی است. هر فرد هم متاثر از دیگران خواهد بود و هم بر دیگران اثر خواهد گذاشت. هر نوع یادگیری به صورت همیاری افراد ثبت نام شده در یک درس است. درواقع کل این افراد یک جامعه فراگیران را تشکیل می‌دهند که برای دستیابی به هدفی مشترک با هم اشتراک مساعی و همفکری خواهند کرد. هدف یادگیری در این کلاسهای مجازی ذخیره سازی اطلاعات و حفظ مطالب نیست، بلکه مدیریت اطلاعات نامحدود و تبدیل اطلاعات به داشت از طریق بحثهای مداوم خواهد بود که مشارکت فعال همه شرکت کنندگان را می‌طلبد. یادگیری نه به صورت کمی بلکه به صورت کیفی است.

در عصر کوتولی موضوع «آموزش هر کجا و هر زمان» و «یادگیری مادام العمر» یک اصل پذیرفته شده است که نگاه سنتی به آموزشها

گسترش شبکه‌های اطلاعاتی

- از جمله اینترنت
- فرصتهای زیادی
- برای ما فراهم کرده
- و یکی از فرصتها
- یادگیری الکترونیکی است.

بدانیم، مهمترین دستاوردهای فناوری اطلاعات در اواخر قرن بیست و آستانه قرن بیست و یکم ایجاد و گسترش شبکه جهانی اینترنت بوده است. گسترش روزافزون این شبکه باعث شده است تا بسیاری از مزهای موجود در ارتباطات ما بین افراد و ملل مختلف از بین بروند. همچنان که قبل از ظهر تکنولوژی اطلاعات تاثیرات عمیقی بر زندگی انسان داشته است. شاید مهمترین و عمیق ترین این تاثیرات در زمینه آموزش و یادگیری است. تصورات قبلی در زمینه نیاز به وجود امکانات فیزیکی بسیار برای امر آموزش و یادگیری در سطح عمومی و آموزش عالی دچار تحول جدی شده است. اکنون به صحنه آمدن دانشگاه‌های مجازی امکان یادگیری در هر زمینه‌ای برای هر فردی در هر زمان و مکانی و به صورت مادام العمر فراهم شده است. در شرایط جدید نیاز به تاسیس ساختمانها و امکانات فیزیکی نبوده و فراگیران و مدرسان نیاز به ترک منزل و محل کار برای شرکت در کلاسها را ندارند. افزون بر این، ساعت شروع و خاتمه کلاسها ثابت نبوده و

آموزشی و یادگیری مشهود است. رویکرد اول را می‌توان رویکرد سنتی و رویکرد دوم را رویکرد جدید نامید.

ویژگیهای رویکرد سنتی و جدید به آموزش و یادگیری: در هر فرآیند آموزش و یادگیری چند عنصر مهم وجود دارد که بدون آنها امر آموزش و یادگیری تقریباً ناممکن خواهد بود. این عناصر را می‌توان مدرس، دانشجو یا دانش آموز، محتوا مورد آموزش و محیط آموزش نامید. حاصل فرآیند آموزش نیز یادگیری یا دانش است. در هریک از دو رویکرد سنتی و جدید نسبت به آموزش و یادگیری، نگاه و دیدگاه خاصی نسبت به هریک از این عناصر وجود دارد که این دیدگاهها تعیین کننده نوع روش‌ها و فنونی است که ما برای آموزش به کار می‌گیریم. در جدول زیر این دیدگاهها نسبت به هریک از عناصر موجود در فرآیند آموزش و یادگیری ارائه شده است. (جدول-۱)

دانش آموخته رویکرد سنتی فاقد فکر خلاق و توان مدیریت اطلاعات و تولید دانش است. چنین فردی دارای یک نوع سعادت کلاسیک است که می‌تواند وظایف محول شده به او در نظام اداری یا صنایع و کارخانجات را انجام دهد. چنین دانش آموخته ای می‌تواند در نظامهای صنعت - محور کارا و فعل باشد، اما در جامعه اطلاعات - محور که فکر خلاق و مدیریت اطلاعات و تولید دانش یک اصل بنیادی است کار آیینه نخواهد داشت. برای اینکه ما افرادی متناسب با عصر جدید داشته باشیم که بتوانند نیازمندیهای این عصر و زمان را پاسخگو باشند باید مبنای آموزش و یادگیری امان را بر اساس روشی جدید تنظیم کنیم. یکی از روشهای جدید آموزش و یادگیری که بسیاری از ویژگیهای رویکرد جدید را داراست، یادگیری الکترونیکی (E-LEARNING) است.

یادگیری الکترونیکی

اگر قرن بیست و یکم را دروازه ورود به عصر اطلاعات و جامعه اطلاعات - محور

سایت، بهره می جویند.

آموزش و یادگیری در درجه سوم از تقدم (قبل خدمات مشتریان و حمایت و مدیریت روابط مشتریان) پرخوردار است.

بیش از ۶۰ درصد سازمانهای بزرگ دارای رهبری، در راه آموزش و یادگیری یکپارچه با شبکه وب هستند. تقریباً برخی از آنها برنامه یکپارچه مدیریت دانش بر روی شبکه دارند.

فرآیند آموزش و یادگیری همراه بالفایش یکپارچه در فرآیند استراتژیک سازمانی است. صنایع سریعاً اقدام به یکپارچه کردن آموزش و یادگیری مدیریت دانش می کنند که شامل دولت، آموزش و پرورش، بانکها، حمل و نقل، رسانه ها، ارتباط راه دور و خدمات می شود.

صنعت آموزش الکترونیکی
این صنعت از سه بخش ارائه دهنده کان، تکنولوژی و مطالب و خدمات تشکیل شده است.

تکنولوژی: شامل بخش سیستم های مدیریت یادگیری، سیستم های مدیریت مطالب یادگیری، ابزارهای توامند، سیستم های توزیع یادگیری، سرویس ها و خدمات (ENTERPRISE RESOURCE PLANNING = ERP)، ایجاد خدمات کاربردی، ابزار E-LEARNING در زندگی و ارزیابی ابزارها است.

مطالب: شامل ۳ قسمت که در تدارک ارائه مطالب اند. کتابها، مجلات، انتشارات، شرکتها، موضوع نظر کارشناسان، آژانسهای دولتی، كالج ها، دانشگاهها، مدارس، سازمانهای یادگیرنده، آموزش مجازی، شرکتهای فناوری اطلاعات و سیستمهای یکپارچه است.

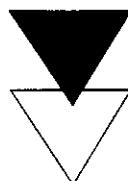
خدمات: شامل ایجاد دروازه اطلاعاتی، همکاری دانشگاهها، تدارک خدمات یادگیری، مطالب به هم پیوسته، نتایج یادگیری، نتایج، خدمات حرفة ای، تدارک خدمات گواهی، خدمات همکاری و ارزیابی خدمات به صورت برخط (ONLINE) است. گرچه بسیاری از مشارکت کنندگان نقش خوبی را ایفا می کنند اما بسیاری از پیشنهادات، راه حل های مختلفی را گوشزد می کنند.

مقاطعی رانقی می کند. همچنین نیاز به آموزش های کیفی تراز طریق محتوا و تامین کننده های انعطاف پذیرتر روبروی گسترش است. دستیابی به این اصول و نیازها امکان پذیر نبود تا اینکه شبکه اینترنت گسترش یافت و یادگیری الکترونیکی رایج شد.

تقریباً مهمترین موضوع در یادگیری الکترونیکی، ایجاد یک محیط ارائه یادگیری LEARNING DELIVERY ENVIRONMENT (LDE) است که یادگیری واقعی در آن صورت می گیرد و در برگیرنده محیط و زمینه یادگیری، رویکردهای یادگیری، تعامل انسانی بین شرکت کنندگان و همانگ ساختن ابزارها و فرآیندها با اهداف یادگیری است. ویلسون، کالاكان و هونور (۲۰۰۰) مدل زیر را برای این منظور ارائه می دهند. نقش LDE این است که عناصر یادگیری را طوری به هم انسجام دهد و همانگ سازد که برای فرآیندان روش و شفاف باشد. LDE موارد زیر را در بر می گیرد:

- سازماندهی فعالیتها و فرآیندهای جزئی یادگیری؛
- تامین منابع و محتواهی مورد نیاز به صورت یک کتابخانه؛
- ابزارهای همیاری و اشتراک مساعی به صورت همزمان (SYNCHRONOUS) و غیرهمزمان (ASYNCHRONOUS)؛
- ابزارهای ارزیابی و انجام تکالیف؛
- پرونده های اطلاعات شخصی و دنبال کردن انجام فعالیتهای شرکت کنندگان؛
- ابزارهای کمک آموزشی برای استفاده آموزش دهنده کان.

E-LEARNING به سوی پیشرفت: ما در زندگی دارای موقعیتهای متفاوتی هستیم که می توان گفت فرصت های بینه همراه با دانش ایجاد می شود. سازمانها اقدام به ایجاد دانش جدید و آماده کردن و ایجاد سرمایه قوی در محیط دارند. چالشها همچنان تداوم دارد، تدارک دسترسی به سرمایه و همکاری برای توسعه بهترین ممارست و بهم پیوستن یادگیریها است. یکی از تعاریف بازار توجه به بازارهای جهانی است. سرمایه انسانی در حال حاضر بالرزوش و بادقت زیاد باید مدیریت

برای تربیت افراد

متناسب با عمر

اطلاعات - محور

می یاد مبنای آموزش

و یادگیری را براسان

رویکردهای جدید تنظیم کرد.

دریی اثر کردن تغییرات، مدیران سطوح بالا نیازمند به انعکاس در جهت سازماندهی یادگیری و آموزش سنتی هستند، هدف از به کارگیری افراد جدید توسعه آنها با سینهارهای گوناگون در یادگیری و توسعه برنامه های نیازمند و تدارک اجرای کارکنان با منابع دانش لازم برای موفقیت و انجام دادن نقش و مسئولیت آنهاست.

واقعیتهای جدید

سازمانها در جستجوی راهی مناسب برای چالشها، فرصتها و ابزار دانش در آموزش و یادگیری کارکنان هستند.

اخيراً دو مرکز پژوهشی (ژوئن ۲۰۰۱) بیان کرده که آموزش و یادگیری سه کاربرد یکپارچه با وب سایتهای سازمانهای آمریکایی داشته است. یک سوم سازمانهای آمریکایی از این روش آموزش و یادگیری یکپارچه با وب

مطلوب یادگیری

• دوره های سازمانی: عدم استفاده از مطالب کتابخانه ای فیزیکی، توسعه دوره ها از درون (خانه) و منابع خارجی برای توسعه دوره های رسمی:

توسعه و ایجاد پیشرفت آموزش الکترونیکی باید عمل کردن به پیشنهادات با یادگیری کل مطالب باشد:

• عدم وجود کتابخانه های فیزیکی؛ توسعه مطالب با توجه و نیاز به سازماندهی یکی است. مطالب دیجیتالی مشارکت کنندگان عبارتند از: NETG، افراد باهوش، مهارت‌های نرم افزاری و ...

• ابزارهای توانمند: شامل ابزارهایی که سبب ارتباط مجازی می شود.

• توسعه طبق عادت: توسعه مطالب به ایجاد نیازهای یکسان در سازمان و دانش درگرو دستیابی به آن با توجه به سازمان خاص است.

تعريف پیشرفت آموزش الکترونیکی
اساساً نوع پیشرفت آموزش الکترونیکی وجود دارد: خارجی و داخلی. اولین انعکاس تدارک دستیابی به سرویسهای یادگیری خارجی است. دومین انعکاس در تدارک دستیابی به یادگیری تمام موارد در بین سازمانهاست. البته پیشرفت درونی باید همچنین شامل استفاده و مدیریت یادگیری بیرونی و تدارک آن باشد.

اساساً در پیشرفت آموزش E-LEARNING الکترونیکی در محیط مجازی منجر به ایجاد سازمانها و دستیابی کاربران به دانش می شود. این پیشرفت همچنین به نام مرکز آموزش مجازی معروف است. و مراکز آموزش ONLINE، پیشرفت درونی، همکاری دانشگاهها و دانشگاههای مجازی است.

پیشرفت صرف اساس کار یا زیرساختی برای آموزش، یادگیری و ارزیابی دانش و شایستگیهاست.

پیشرفت آموزش الکترونیکی به صورت پیشرفت هوشمندانه است. پیشرفت از آگاهی یافتن کاربران در اینکه چه مهارتی و تجربه ای آنها نیاز برای پیشرفت با دیگر سطوح در سازمان دارند. تدارک جدول صلاحیتها و ارزیابی و مکانی مرتبط با بحث به یادگیری،

E-LEARNING ترکیب

ترکیب آموزش الکترونیکی شامل: سیستم های مدیریت یادگیری یا سیستم های مدیریت یادگیری مطالب، ارزیابی مهارت‌ها و شایستگیها، براساس ویدئو و از طریق اینترنت است. سیر تحول آموزش الکترونیکی خدمات یکپارچه چندرسانه ای، استادان راهنمای زمان واقعی آموزش در محیط اطراط است.

پیشرفت E-LEARNING کمتر به توسعه سازمانها می انجامد و بقاء، رقابت را از سازمانها سلب می کند که شامل:

* تجدید نیرو و انتخاب: جذب و ارزیابی و استخدام کارکنان جدید؛
پاداش: شناسایی، تاثیر:

* پاداش، شناسایی، تاثیر: شناسایی افراد برای توانایی به انتظار عملکرد بالا با توجه به تعریف سازمانی (تعیین هدف برای کسب و کار)؛

• برنامه ریزی موفق: سیستم آموزش الکترونیکی می تواند افراد متخصص مورد نیاز جامعه را تامین کند و آن را می توان به چهار گروه تقسیم کرد.

• سیستم های مدیریت یادگیری: شامل دوره ها با یادگیری مطالب برای کاربران با به دست آوردن روشهاست.

• مطالب: کاربران می توانند از منابع گوناگون در بسیاری از موضوعات به دانش دست یابند.

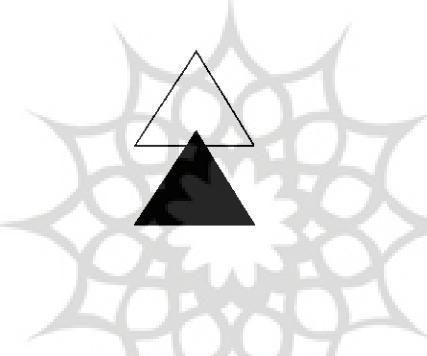
• همکاری انجمنها: کاربران می توانند با یادگیری از کالج ها و دارای تاثیر باشند

• پیشرفت درونی: کاربران می توانند به کلیه خدمات در سازمانها یادگیری و بخشها توسعه ای دست یابند.

سیستم مدیریت یادگیری

سیستم مدیریت یادگیری (LMS) رابطه آن با سایر ترکیب‌های آموزش الکترونیکی به صورت مجموعه ای است. سیستم مدیریت یادگیری دارای زیرساختار یا اساس کار که مورد استفاده آن در پی جو شدن، حمایت، اداره و نجیبدن فعالیتهای آموزش الکترونیکی است. در کل سیستم مدیریت یادگیری کمک به اداره و سنجش فرآیند یادگیری است در صورتی که سازمانها نیازمند

زندگی اثربخش
در قرن بیست و یکم
مستلزم شاخت
ویژگیهای آن است
که اساس آن
اطلاعات - محوری استه

به مدیریت براساس آموزش با کامپیوتر (CBT)، آموزش براساس وب (WBT)، آموزش براساس مدارک (جزوه)، آموزش براساس استادان راهنمای (ILT)، یا ترکیبی از روش‌های آموزش (BTM) هستند.

سیستم مدیریت یادگیری مطالب

سیستم مدیریت یادگیری مطالب سیستمی است که کاربرد آن ایجاد، تجمعی، ترکیب و توزیع افراد در آموزش الکترونیکی است. سیستم مدیریت یادگیری مطالب به طور خیلی کارا در حجم کوچک و قابل توجه در آموزش مناسب کاربران در روش یادگیری و نیازهای توسعه یافته است. مطالب به کاربران داده شده و در این حالت یادگیری هدف است. هدف یادگیری قسمتی مستقل از آموزش و پرورش است که شامل مطالب و اساس ارزیابی به طور خاص هدف یادگیری است. هدف یادگیری دارای شرح اصلی همراه با هر توضیحی است که چه چیزی با هدف همراه است.

اجازه می دهد تا آموزش را مناسب با نیازهای ارائه دهیم، زیرا از یک طرف محدودیتهای گذشته را از بین می برند و از طرف دیگر اختیاراتی را برای ما فراهم می آورند و به دانشجویان اجازه می دهد تا نیازهای تحصیلی خود را در زمان مناسب خود برای یادگیری مرتفع سازند. برای اینکه دانش آموختگانی داشته باشیم که کارایی لازم را در جامعه اطلاعات - محور داشته باشند بساید رویکرد جدید نسبت به آموزش و یادگیری داشته باشیم.

برای پیاده کردن رویکرد جدید نیاز به تکنولوژی اطلاعات و استفاده از ابزارهای اطلاعاتی موجود است. با گسترش شبکه های اطلاعاتی از جمله اینترنت این فرصت برای ما فراهم شده است. استفاده سریع و به موقع از این امکانات موجب پیشرفت و توسعه خواهد شد. یکی از این فرصتها یادگیری الکترونیکی است. برنامه ریزی های آموزشی ما باید به گونه ای باشد که از این فرصت جدید به بهترین وجه استفاده کنیم. □
منابع:

1 - BALLE,F. (1989) THE INFORMATION SOCIETY, SCHOOLS AND THE MEDIA. PAPER PRESENTED AT THE STANDING CONFERENCE OF EUROPEAN MINISTERS OF EDUCATION. SIXTEENTH SESSION. ISTANBUL, TURKEY. OCTOBER 1989.

2 - DRUCKER, P. (1993) POST - CAPITALIST SOCIETY. NEW YORK, NY: HARPER BUSSINESS.

3 - KEATING, D.P., & MUSTARD, J.F. (1993) SOCIAL ECONOMIC FACTORS IN HUMAN DEVELOPMENTAL SYNTHESIS, IN C. BENHOW AND D. LUBINSKI (EDS.), FROM PSYCHOMETRICS TO GIFTEDNESS: ESSAYS IN HONOR OF JULIAN STANLEY. BALTIMORE, MD: JOHNS HOPKINS UNIVERSITY PRESS.

4 - KEATING, D.P. (1995). THE LEARNING SOCIETY IN THE INFORMATION AGE. TORONTO, ONT: THE CANADIAN INSTITUTE FOR ADVANCED RESEARCH.

5 - WILSON, D., CALLAGHAN, T., & HONORE, S. (2000) THE FUTURE OF LEARNING. ELEARNTY, GLOS, UK, 2000.

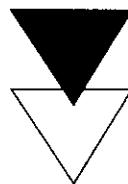
6 - WURMAN, R.S. (1989). INFORMATION ANXIETY. NEW YORK, NY: BANTAM DOUBLEDAY DELL PUBLISHING GROUP, INC.

7 - WWW.CEO.COM.

8 - WWW.CEO EXCHANGE.COM.

۹ - مجموعه مقالات نخستین کنفرانس نقش IT در اشتغال، انتشارات جهاد دانشگاهی، بهمن ۱۳۸۰.

• علیرضا نجایی: کارشناس مدیریت صنعتی
• مهدی زیبائی: کارشناس مدیریت صنعتی

اساسی موضوع - ارتباطات یادگیری ON LINE داردند. در شناسایی اینکه چه چیزی را کاربر می داند، به دست آوردن موفقیت، تجربه و اینده آنها در روش یادگیری از اهمیت خاصی برخوردار است.

پیشرفت آموزش الکترونیکی تکنولوژی دارد که مستلزم جهت بخشی، به روز بودن مطالب و ارتباط با کاربران به طور دوستانه و مبنی بر درک مستقیم است.

خدمات کامل برای پیشرفت

تکمیل یا خدمات کامل برای پیشرفت آموزش الکترونیکی در حمایت از سبک یادگیری (از زیبایی، تدارک، یادگیری و ترکیب مجدد) با ترکیب های متفاوت در آموزش الکترونیکی است.

کلیه سرویسها در پیشرفت آموزش الکترونیکی در سه مرحله با هم مورد مقایسه قرار می گیرند: ارزیابی، تدارک و یادگیری. مرحله ارزیابی ایجاد ترتیب برای ارزیابی دانش و ارزیابی شایستگیها و ارزیابی یادگیری است. مرحله تدارک که شامل کاتالوگ های یادگیری، تجارت الکترونیک و ترتیب نام نویسی افراد است. مرحله یادگیری شامل مقایسه فعالیتهای یادگیری، ایجاد کارشناسان و ترتیب اجتماعهای مختلف است.

ارزیابی: تشخیص نیازهای یادگیری برای کاربرانی که تازه شروع کرده اند با ارزیابی دانشی که دارند براساس صلاحیت و شایستگی است.

تدارک: کاربران در تدارک برای انجام نیازهای یادگیری از طریق ایجاد برنامه برای فعالیتهای یادگیری در تدارک هستند.

یادگیری: کاربران در گیر فعالیتهای یادگیری به ایجاد دانش و توسعه شایستگیها هستند. نگرش الگو پایه ای در تدارک و انعطاف پذیری و کارایی برای ایجاد مطالب، وظایف کسب و کار است.

نتیجه گیری:

پیشرفت آموزش الکترونیکی به دنبال ارزیابی برای اطلاعات بهینه با استفاده از دانش است. این نوع پیشرفت سکوی توسعه است نه اینکه کاربر دی جدایانه داشته باشد. توسعه دانش، انقلابی را به دنبال پیشرفت آموزش الکترونیکی به همراه دارد. اطلاعات و کاربرد